University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

புறஞ்சேரியிறுத்த காதை

WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

EDITED BY

V. SWAMINATHA IYER,

Tamil Pandit, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே."

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளாலியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும்

பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்

சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொ
ருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம்

ன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடை யுடையது;
ஈவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய
திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவரு
ப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மது
ர வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது;
ண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுத
வியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச்
சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும்
அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும்,
கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித தேவரும முனிவருந் துதித்
தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்
தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம்
ன்றனையும இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே

ளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு
யயும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சிலப்ப
ரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின்
லிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நா
கவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும்,
உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெ
யர்பெறும்.

இக்கதைநடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்
றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்ட
தென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும்
விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து
வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்ட
தற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள பதிகச்செய
யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்து
றுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதை முதலிய
பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குர
வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளது இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்
பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவையும், இசைத்தமிழின் பாகு

பாடான ஆற்றுவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுமடைகளும் வந்துள்ளன. இந்நூலுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்துக் கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில விடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள் உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றானுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

முகவுரை. ௫

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலுந் தழுவியும், சிறுபான்மை மறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூல்

மேற்கோண்முகமாக நன்குவிளங்கும் விசேடவுரையோடுகூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையர்காவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோனென்ற ஒரு பிரபுவால் செயவிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய இவ்வுரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவெண்பா.

உந்து மெழுத்தெப் பாவு முரையும
பொருந்துமெதி யெல்லாம் பொருளுந்-தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லம்பலத்தா னென்று
அடியார்க்கு நல்லானெனும் பாம்

கட்டளைக்கலித்துறை

ஓங்கு சகோர மூன்று முலகின் புறவகுத்திச
செந்தமிழ் நீந்த அம்பபதி காரத்திற் சொந்தபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவு மனையான் நிரம்பையர் காவலனே
காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைச் செய்வான் செய்கை போலுமக் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ண காங்கேயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்தும, ஒருவாற்றானும் விளங்காதனவும் இடைக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச் சேர்த்திருப்

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௯-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவராற் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச்

சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்கு கச்சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின் றூய்மை நன்குபுலப்படுகின் றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிக ழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுமபொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரண மாக முற்பிறபபில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யா மையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்ப தை ஆஙகாங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராத லால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள்பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றுதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந் தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந் நூலைச்செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், உரு-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங் கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே னென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன் சாத்தனூர் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௬௦-ம் பக்கம் ரு-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—உசு - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ்

செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு" எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகி" எனவும், செங்குட்டுவனைநோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௯௮-௯௯] "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௧௪௧-௧௪௨] "ஆனே றூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்" எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த" என்பதிற் கோட்டமென்பதற்கு 'அருகனகோயில்' என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துச் சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவரது சமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுளர்.

காலம்.—"உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், உரைசா லடிக ளருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் "இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூலவாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற, வாறைம் பாட்டினு ளறிய வைத்தனன்" என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையிலொருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினரென்று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில், "ஞகாரைமுதலா" என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் 'சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை' என உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொரு

ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனாருமாகிய நக்கீரனார் இறையனாரகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் கானல்வரியிலுள்ள "நிணங்கொள்", "துறைமேய் வலம்புரி", "நேர்ந்

தநங் காதலர்", "புணர் துணை" என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதுங் காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினனென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலுந் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௧௭௬௦ - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தால் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௭௬௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின்காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவர திகாலம், நச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறறையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண உள்ளனவென்று பெரும்பாலும்புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரா லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்திரகாளியம் பஞ்சமரபு பாதசேனாபதீயம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும்ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்த காதையில் [அடி- சுச] "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" என்

று

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி கங்ங - கரு] "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து" என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்திக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்க ளென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[உ0ரு - ஙச ; உங0 - கஉ ; ங0எ - உ0 ; ங0அ- உச ; ஙஙங - உங ; ஙஙச - கக ; ஙசக - ரு] இவருடைய உரைநடை இற்சிலவிடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவைபயந்து செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனி

த்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்துங் காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௬௨-பக்கம் ௪-வதுவரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்தில்எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்துஎவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியேஎடுத்துக் காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று வியங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார்; [௩௧௧-௧௧.] [நச்சினார்க்கினியருங் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௫௮]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்'] [௭௧-௫ ; ௮௨ - ௫.] என்றும், 'முன்னர் ஆணியேன் பதனுட்கூறினும்' [௨௦௯ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௯௭ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள்விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

---

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க—*புகார் காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்னுந்துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பா கவிப்பர் பெருங்குடியிலொன்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புறுந் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், மகம்கோவலன்றாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சிபெற்றுவிளங்குதற்குக் காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லற நடத்துதற்குவேண்டும் பொருள்களோடேவல்செய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலிய அறங்களைச்செய்து இல்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடங் கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவளும் ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாதுவருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தா

மல் அவர்பாற் சிறிதேனும் வேறுபாடின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவா
து நடத்திவந்தார்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்கு
த்திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவார
ங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்க
ரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள் கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் ப
லவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தா
ன்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு
வியிருந்தமையின், மாதவி, ‘இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்’ என
றெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப்
பில்லாதவளாகவிருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற்
றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவ
வையத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்
வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்ட கோவலன், ‘வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

உ

சீர

வைத்து இவள்பாடினாள்’ என்றெண்ணி ஊழ்வினையின்முயற்சியால் வெறுப்
புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியெ
ன்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகி
யைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தை
யும் மனவருத்தத்தையுந் தெரிந்து, ‘பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுகு
ம் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொ
ருட்குவியல்களையெல்லாந் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்
கு மிகவும் நாணைத்தருகின்றது’ என்றுசொன்னான். கண்ணகி, மாதவிக்குக்
கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னானென்று கருதி,
‘அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க’
என்று சொன்னாள்; அவன், ‘மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமு

தலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடுதற்கெண்ணினே
ன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்
றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறி
யாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று
ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகத
சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலு
ள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வரு
வேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்
குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து
ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவ
லனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்
தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகி யிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வ
டிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறை
யூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்
பட்டுச்சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்
தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது
ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில்
வைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்
துநிற்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோ
லையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அ
ந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மா
தவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான்
புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும்தன்னுடையதந்
தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படிஅவனையனுப்பிவிட்டுக்
கவுந்தியையும்கண்ணகியையுமடைந்து அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன்அளவளாவி அவர்களாலவழியினளவுதெரிந்துகொ
ணடுபோய வையையாறறையடைநது அதனைத்தொழுது புணையேறி அகக
ரைசென்று மதுரையின் மதிறபுறததுதாகிய முனிவரிருககையில தஙகினுன்.

மறறைநாடகாலையிலெழுநது கவுநதியைவணஙகித தஙகளுக்கு முன்பு
நோநத துனபஙகளைசசொலலி வருநதிப பின்பு அவளதேறறததேறிக கண்
ணகியை அவள்பாலவைததுவிடடுத தான்வாணிகஞ்செயததறகுரிய இடமறி
தறபொருடடு மதுராநகரததின் உளளேசென்று அதனவளஙகளையெலலா
ஙகணடு மீணடு கவுநதியையடைநது அநகாசசிறபபு முதலியவறறைச
சொலலி, பின்பு அஙகேவநத தனது நடபாளனுகிய மாடலனென்னுமந்த
ணனேடு சலலாபஞசெயதுகொணடிருநதான அபபொழுது, கவுநதி, அஙகு
வாத இடைசசியாதலைவியாகிய மாதரியைக கணடு அவளது நலலொழுக்க
தனநோக்கி, 'இவரிடததிற கணணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்க
லாம்' என்று நிசசயிதது அவளையழைததுக கணணகியின் கறபுமேமபாட
டையும அவாமெயமைநதனமையையும உபாநதோரகளாறு கொடுக்கப
படடு அடைககலப பொருளைப பாதுகாததோர அடைநதபயனையும அவடகு
விளஙகசசொலலிக கணணகியை அவளிடம ஒபபிக்க, அவள மகிழசசியுட
னுாரவிடைபெறறுக கணணகியைக் கோவலனுட னழைததுக்கொணடு
ஆயபபாடியில் தஙகும தனமனையை யடைநது அவ்விருவரையும புதியமனை
பொனறிலடைவிததுக் கவுசரிநதுத தனமகள ஐயையென்பவளைக கண்ண
கிகுத்த துணையாகவைததுச சமைததறகுரியபொருள்கள பலவறறையும
கொணாநதுகொடுபப, கணணகி அவறறைச செவ்விதாகச சமைதது
முலறபடி பணடிகக, கோவலன இனிதாகவுணடு கணணகியை அரு
கழைதது அவளைநோக்கி, 'நீ இநதபபாலைவழியில வநததையெணணி நம தாய
தநதையா என்னதுனபமுறறாரகளோ ? மிகக செலவததை அனுபவிததுக
கொணடிருநத நாம இததகைக குபதிரபததை யனுபவிததது கனவோ ?
நனவாயின, இதறகுககாரணமாக முனபு செயத தீவினை யாதோ ? யான
முனறுமறிநதிலேன், மினனோடும விடடோடுங கூடிப பிறரைப புறஙகூறுங
கூடடததிறபடடு நலலொழுக்கததைத துறநத மகாபாவியாகிய எனக்
கு இனித தக்கநதியணற கறகதியுணடாமோ ? இருமுதுகுரவாக்கும ஏவல
செயதலையுமிழநதேன், உனக்கும துனபஞசெயதேன, இககூடாவொழுக

கம நீ கெடாது சிறிதும் பயமில்லேன்' என்று பலவாறியம்பி, 'சுற்றமுதலிய வற்றை நீங்கி நாணமுதலியவற்றையும் கைவிட்டு என் துணையாகக்கொ ண்டு என்னோடுவந்து பட்ட தனிமைப்பாடு தீர்த்த "பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி' இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய் விரைவில்விற்றுவருவேன், வருமளவும் தனிமையால்வருந்துதலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவளைத்தனியே யிருத்தலைக்கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் காணாமல் வருந்துவாளென்று மறைத்தடக்கி அவ்விடத்தைநீங்கிப்பிரிதற்

அ

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட தூர்நிமித்தங் களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன் அரசனுறை பெரும்பொற்கொல்லனென்றெண்ணி அவனையணுகிச்சென்று, 'அரசன்தேவியணிதற் குத் தகுதியான சிலம்பினை விலைமதிக்கும் வன்மையுடையாயோ' என்று வினவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்வல்லனென்று தலைக்குறிப்பிக்க, கோவ லன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன் பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டருகு அமைந்த இவ்வி டத்தே இருக்கும்' என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் சென்று, கோவலன் அவ்வி டத்தேயிருந்தான். சென்ற பொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்பு களுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு என்னிடத்திலுள்ளதென்று இராசா வுக்கு வெளிப்படுவதற்குமுன்னே இந்த அயலான் கொணர்ந்த சிலம்பைக்கொண்டு இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தை நீக்கலாம்' என்று தன்னு ள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, தன்மனைவியின் ஊடலைத்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலை நீங்கி அவ்விடத்தை நோக்கிச் சென்ற செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் கண்டு வணங்கி எழுந்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயில் புகுந்து சிலம்பைத்திருடியவன் அடியே னுடைய சிறுகுடிலில் அச்சமின்றிவந்திருக்கின்றான்' என்று சொல்ல, பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை அழைத்து, 'என் மனைவியின் சிலம்பு

இவன்கூறிய கள்வன் கைப்பட்டதாயிருப்பின், அவனைக் கொன்று அச்சிலம்போடு கொணர்க' என்று சொல்லக் கருதியவன், வினைப்பயக்கும் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனைநோக்கி, 'இவர்கள் அரசன் கட்டளையாற் சிலம்பு காணவந்தவர்கள்' என்றுசொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறிப்பையும் வடிவையுங் கண்டு இவன்கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளரை இகழ்ந்து தான் அவனைக்கள்வனென்று வற்புறுத்தற்குக் களவுநூலிலுள்ள பக்கமெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினான். அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையினையுடைய கொலையஞ்சாதானொருவன் விரைந்துசென்று கோவலனைத் தன்கைவாளால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது. அதனிறுதியில் மாதரி நீராடற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று நினைத்துக் கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டு, கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானுமவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து

இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே! நீயறிய என்கணவன் கள்வனோ' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக்கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொருசிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுக்கும்படி வீதிவழியேசென்று ஆங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனம் கேளேனாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவ

னுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர்பெற் றெழுந்துநின்று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே'என்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச சுவர்க்கம புகுதற்குத் தேவர்களோடு கூடிச் சென்றான்.

இங்கேஇப்படியிருக்க, பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனுக்கள்பலவற்றைக் கண்டுசென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோனால தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதுணிவாகச்சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற் பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பினபரல முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள்; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல தெறித்தது; அது கண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோவரசன்! நானோவரசன் ! ஐயோ ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்தஅருமந்தகுலம் என்னாற்பழியடைந்ததே! என்ஆயுள் இன்றேஅழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிருந்தஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள்; வீழவே, கண்ணகி 'நான பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன் பார்'என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகி யெடுத்து அதை அந்நகரத்தின்மீதெறிந்தாள்; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழைசெய்த நாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பார் அறவோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று" சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன ; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்று அவளைநோக்கி 'யான் இந்நகரின்தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இது வந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவனை பகைவனுடைய ஒற்றனென்றுபிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்து விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்ததுயருற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின் மேலேறிக் கணவனைச்சேர்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரைவிடுவதற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்குப்பதினாலாவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்டுசேர்வை' என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்தி னிழலின்னின்று பதினாலாவதுதினத்துள் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவிவேண்மாளோடும் தம்பிஇளங்கோவடிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகைத்தானையுஞ்சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ளமணற்குவியலிலிருக்குஞ்சேரன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன்

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொலையுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராநகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரை யிகழ்ந்தார்'என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேன்'என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திறங்கி அங்கே போர் செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்

லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவரு வித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந்தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலனாற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்துவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ் செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களையெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள்,முன்புஅனுப்பப்பட்டநீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்கு வந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலியவைகள் நிலையா; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பலஏதுக்கள்முகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்லவன் கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலனாற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவ

ளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது,கண்ணகி,தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலநீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்திப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிதாய் கோவலன்தாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறுபிறந்ததற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும மாளுவவேந்தரும இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப,'நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்'என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேல்தோன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந் தொட்டுப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதபோயிற்று; வறுமையும் நோயும அதிகரித்தன; அதறிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; மூற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரச

ரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலி ருந்த அரசனாகிய பெருநற்கிள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு
புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
ரு கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
அரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
௧௦ வெங்கசணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
குரவரு நேர்ந்த தொல்கையி னமர்ந்து

௧௫ கொடுங்கோல வேந்தன குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பனமீன றானையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றோன்றித்

* * * *
௨0 * • * * *

தாதுசேர் கழுநீர தணபூம பிணையல்
போதுசோ பூஙகுழற் பொருந்தா தொழியவும
வைபந்தளி ராரமொடு பல்பூங குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
௨௫ மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்களும் *வேண்டுதி யென்றே

---

* வேண்டியினறே யெனவும பாடம.

பார்மக ளயாவுயிர்த தடங்கிய பின்ன
௩0 ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக
கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மினையா தேகெனத்
தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
௩௫ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
வேனில்வீற் றிருந்த வேயகரி கானததுக

கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப
வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழூச்சத்துப
புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து
௪0 மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கியாங் கோர்
கொடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோனை
காதலி தன்னொடு கானகம் போந்ததற்
௪௫ ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
௫0 வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுரையீ திங்கெனத்
௫௫ தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக்* கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
௬0 துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

*இழாஅளெனவும் பாடம்.

கங.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. ௫

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
௫௫ அருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெருங்கே துற்றதும்
வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
௬௰ படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்ததூஉம்
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
௬௫ கண்மணி யனையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்ததூஉ
மீத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்றதேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்கு
௭௰ கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி
போதவிழ் புரிகுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
௭௫ காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா

னெட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்ந்தோ
னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக கிளவி *மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
௯௦ டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ ளெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலளெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
௯௫ யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்

*மனங்கொளலென்னும் பாடம்.

கோசிக மாணி காட்டினன் கொடுத்து
௧௦௦ நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
வாசில கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடிய கொள்கை யந்தரி கோலம
௧௦௫ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவு றுத்தியார்த்

தொற்றுறப் புடைமையிற் பஃறுவழிச் சோதுயு
குரன்முதற் கைகளை யிறுவாயர் சட்டி
கக0 வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கொட்டிய
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு
கூடற் காவதங் கூறுமின் னீரெனக்
ககரு காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு சலஞ்சொ டேயவை
மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே றாடி யாங்குத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
க௨0 மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
யட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
க௨ரு வந்திப் புகையு மாகுதிப் புகையும
பல்வேறு பூம்புகை யளைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர்ப் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
கங0 புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௧௩௫ முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
௧௪௦ காலை முரசக் கனைகுர லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்
௧௪௫ போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்குமு
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
௧௫௦ லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து
௧௫௫ குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைச் சோலை யாங்கணு
௧௬௦ மிடைந்துசூழ் போகிய * *

*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*

கரைநின் முதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா
கசுரு யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிர றற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

---

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

சிலப்பதிகாரம்.

களo வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
சஎடு வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்காண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
சஅo தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி
வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தவுடைத் தென்றாங்

கருமிளை யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
கஅ௫ தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்
போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
கசுo வாரலென் பனபோல மறித்துக் கைகாட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெங்கும வாழையுங் கமுகும்
வேய்த்திரட் பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
கசு௫ யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேராப்
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புக்கனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் என்பது, சிலம்பினது அதிகாரத்தையுடையது என அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் - அதிகரித்தல். இராசநீதியில் தவறின அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் ஏத்துதல்இயல்பென்பதும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனைநாடிவந்து பயனூட்டுமென்பதுமாகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரணமாகத் தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச் சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௬௦)

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்ருவது,முரைசாலபத்தினிக்குயர்ந்தோ

ரேத்தது, ருழ்வினையுருத்துவநதூட்டுமெனபதூஉஞ, சூழ்வினைசசிலம்புகார
ணமாகச, சிலப்பதிகாரமென்னும பெயரா, ஞட்டுதுமயாமோர்பாட்டுடைச்
செய்யுள்'' என்பதனுலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்மூனறுந்தோன்று
தல கதைசசுருககநதால உணரப்படும.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய
தென்மதுரை. காணடம - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலநடந்தசரித்திரத்
தின்கூட்டததைபுடையதென்பது திரணடபொருள்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.(கண்ணகியுடனே கோவலன்)மதுரைப்புறஞ
சேரிபிறசெனறுதஙகினகாதையென விரியும. காதை- கதையையுடையது.
புறஞசேரியென்றது,மதுரைநகரததின் வெளியிடத்ததான முனிவரிருக்கை
யை. இவாகள் இஙஙனம அஙகுத்தஙகினது, சிலம்பைவிறறு வியாபாரஞ
செயது பொருளதேடும்பொருட்டுக காவிரிப்பூமபட்டினததினின்றும மது
ரைக்குபபுறபபட்டுபபோகுமபொழுது இடை வழியி லெனை அறிக.

க. பரணணவி கோலம பெயர்நதபிற பாடு

இ-ள். முறகூறிய சாலினியாகிய பெண அணிந்த கோலமும கூத்தும
முடிநத பின்னுக வெனக

பிறபாடு - மூருசொல. கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிபபு) முறகூறிய - கீழ்வேட்டுவவரியிறகூறின. சாலினி - தேவ
ராட்டி, ஆவேசககாரி.

உ புணணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவததிறகுத தலைவியாகிய கவுநதியடிகளுடைய திருந்திய
அடியைச சென்றுசோந தென்க.

ந - ரு கடுஙகதிர வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்
டடிநதில சீறடி பரலவெங காணத்து

இ - ள இவவழகுசீாமையையுடையாள இநதக் கடிய கதிரின் வெம்
மையைத தனமெயயிறபடப பொருள,அதுவுமனறி இவள்சிற்றடியும வெய்
யபருக்கைகயையுடைய இபபாலைநெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொபபுள்ததமிற குஞசித்திருடந்தமைகூறினுன்.

ரு - சு. கோள்வ லுளியமுங கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேஙகையு மானகண மறலா

இ- ள்.சேரிட்டாரைக் கைககொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும தாம் அக

முக்கடவ புறவினையும அகழா;ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

(கு-பு.)அகழ்தல-தோண்டுதல வாள்-உரிச்சொல்.வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற றென்னவர் காக்கு நாடென
வெஙகணும போகிய விசையோ பெரிதே

இ - ள். முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும் இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தகுவன வாயினும் செய்யா;செங்கோன்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவனுணையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினர். ஐவகைநிலனென்பது எவற்றாறபெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால முல்லையும்,சூர் கரடி யெனபவற்றாற் குறிஞ்சியும்,வேங்கையென்பதனாற் பாலையும், உருமுவெனபதனல் மருதமும்,முதலையென்பதனால நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகைபான இவனாட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமே யென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்டளை. இசை - புகழ். "இசையாற்றிசைபோயது"என்றார்சிந்தாமணியாரும்.

கக - கச. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற கேதமிலலெனக்
குரவரு ரோர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலவுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழிதற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லை யென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தி

யடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன. ஏதப்பாடு - இடையூறு. ['கீளிடை - காடு' என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப
படுங்கதி ரமயம பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோன்மையையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும தணகதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெஙகதிர்படுமமயம் - சூரியாஸதமனசமயம தண்கதிர்எழு மமயம் - சந்திரோதயசமயம.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றானையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செலவன றோன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்றானையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய கதிர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றானை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபுருஷன்; பாண்டியன சந்திரகுலத்தவனா தலின், இங்ஙனங்கூறினார். மீன - விண்மீன்; நக்ஷத்திரம். தானை - சேனை. பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. கூ

கக - உக. * * * *
* * * *

தாறுசேர் கமுகீர்த் தண்பூம் பிணையல
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பாணிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் திங்களும் வேண்டுதி யென்றே
பார்மக ளயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைவினை.

இ - ள். பார்மகள், பாவாய், முன்னொரு நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், ***அழகியசந்தனத்தளிரோடே பலபூக்களினிதழும் சிவந்ததளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், பலவகைப் பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர் பற்றாத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், மலயத்தேமுளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவிலேபூத்து சீர்பெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின் கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும் விரும்பியிருப்பையே; இராயெனச்சொல்லிவருந்திநெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு அவள்துயின்றனளென்க.

ஏகாரம் - எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெறாமைநோக்கிப் பாமகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்,—மாதவியோடு புலந்துபோதலானும், மதுரைக்குச்செல்லுதற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினராதலானும், மேற்கவுந்தியடிகளுடன்வழிச்செல்லுதலானும் யாண்டும் மெய்யுறல்மாத்திரமல்லது புணர்ச்சியில்லையென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல் - மாலை. கற்பிற்குச்சிறந்ததென்று முல்லைகூறினார். மலயம் - பொதியமலை. புலவர்நாவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்படுதல். பாவை - அண்மைவிளி. பார்மகள் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

௯௦ - ௯௨. ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மிளையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் அயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னாது ஏகுவாயாக

வென்றென்க.

மறுகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு ; உற்றட்ட டட்டெனப் பறபறைசொட்டல.

கக - கடு. தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்டுயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும் வளைவயுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அவளெனக்கூறிக்காட்டி இவளமனத்துயரநீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றுநீங்கிய மாசற்ற கேள்வியையுடையாள்கூறும்அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனனே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு ; * "தொடிக்கட்பூவை" என்றாராகலின். கேள்வியென்றார், அத்தன்மையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை-தருமோபதேசம். [' தோளிற்காட்டி - அவனது கையைத்தன்தோளிலேசேர்த்து' என்பது அரும்பதவுரை.]

கசு - கஎ. வேனிலவீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

இ - ள். வேனில் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியைஅறிவிக்க வெனக.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், வீற்றிருந்த வென்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில. கதிரெழுச்சி - சூரியோதயம்.

கஅ - கக. வரிநவில் கொள்கை மறைநால வழுகத்துப்
புரிநூல மார்ப ருறைபதிச் சோந்து

இ - ள். நாவால் மறை நூலநவிலாத வரிபபாட்டோவிலுங் கோட பாட்டையுடைய நூலனிமார்ப ருறைவதோர் டதியைச சோ ப தென்க.

புக்கென்றது சேர்ந்தெனறதலல, அந்தப்பாாபபா இழுக்கியவொழு க்கமுடைமை தமது சாயகனோனபுக்கேலாமையின, ஊர்ககபமேதாா நக ரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா ரென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும பதி - இடம் [வழுககம் - தப்புதல்]

சுo - சுங. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனனொடியாா
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாஙகோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலததே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியை யும் ஓரொதுக்கமாகிய நலல அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடு முள்ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தறகு நீனெறிக் கண்ணதோர் நீர்நிலைக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், அஉ.

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி -சுற் றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். நீர்தலைபபடுகை - சந்திபண் ணுகை.

சுசு - சுஎ. காதலி தனனொடு கானகம் போந்ததற்
கூதலைக் குருகி னுயிர்ததனன் கலஙகி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்

இ - ள். அஙஙனம் சென்று நின்ற கோவலன, தன காதலியோடு கானகத்தின்கண் போந்ததறகு உலையிலூதுங்குருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான அறியானா யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்பட.

(அரு- உரை) கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரடையற்றதாதலால; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினுேரந்தணன். அவளுேஅல்லனே வென்று அயிர்த்து.

சஅ - ருரு. கோவலனை பிரிபக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேனிற கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அங்ஙனம் அவனை நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணநிறறலானும் ஐயுறறு அவ்வையந்தீர்வான கோவலன்பிரிவிற்காற்ருது காமத்தீயால் துயரமுற்று அலைப்பொருது அப்பொழுதேவருந்திநின்ற மாதவியைப்போனறு நீயும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்ருது பொறுத்தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் துயரமுற்று அலைப்பொருது வனைநது அக்காலவணிமையோடேவருந்தினுய்; மாதவியென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்பசியஇலையையுடையகுருக்கத்திபடர்ந்தநிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன கூறக் கேட்டெனக.

பாசிலையென்ருர், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற்கு முற்றிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான்- கௌசிகன். சேய்மைக்கண்- தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர. அலர் - பலர்தூற்றும்பழியும, மலரும். [குருகு- குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாமுதிர்ந்து பொலிவழிந்து நினறதனைக் கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்த

னை யென்று குருக்கத்திநிழற்பொருந்தினன். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசுமை + இலை = பாசிலை.

௫௪ - ௫௫. யாருநீ கூறிய வுரையீ திங்கெனத்
திதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல்லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

௫௬. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ-ள். கோசிகன் தான்வந்தகருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

௫௭ - ௫௮. இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ள். இருநிதிக்கிழவனும அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழுதும் ஒலியு மிழந்து மயங்கியதும்,

(கு - பு.) இருநிதிக்கிழவன் - மிக்கசெல்வத்திற்குரியவன் ; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாத்துவான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

௫௯ - ௬௦. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கட லாழ்ந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞர இனியவுயிரையிழந்த யாக்கைபோலச் செயலமாண்டு துயர்க்கடலிலே யழுந்துகின்றதும,

இனி, யாக்கையிழந்தஇன்னுயிரெனமாறி வீடுபெறற்குரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கையையிழந்தவிடத்து தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

௬௧ - ௬௨. ஏவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருநிதிக்கிழவன தன்ஏவலாளரை ேநாக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டுவருகவென்றுரைக்க அவர் எத்திசைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவு மென்க.

௬௩ - ௬௬. பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
வருந்திறல பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்

இ - ள். எத்திணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்கானிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினாற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கிய செய்தியும்,

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. ௧௩

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகைபாருபெயர். பேதுறவு - அறிவின்றிரிவு.

(கு - பு) "தஞ்சக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே" என்பது தொல்காப்பியம் - இடைச்சொல்லியல் - கஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

௬௭ - ௭௦. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ள். திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலைகளையுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்த செய்தியும்,

ஆங்கு - அசை. பள்ளி - இடம்.

(கு - பு) திருமுகம் - பத்திரிகை. வசந்தமாலை - மாதவிதோழி; கூன்பெண் என இவளுக்கோர் பெயருண்டு. படர்நோய் - மனோவியாதி. இவ்வரலாறு, கீழ்வேனிற்காதையிற் கூறப்பட்டது.

௭௧ - ௭௨. வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ள். [illegible] நோயுற்றவள் வருத்தத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்த செய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

(அரு - உரை.) துயருற்றோள் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

௭௩ - ௭௬. இருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
கண்மணி யனையாற் குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்ததும்

இ - ள். அங்ஙனம் மிக்கதுயருற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொழுதேன்; எனக்கு இங்ஙனமவந்த துயரைத்தீர்ப்பாயாகவெனச் சொல்லித் தன் கையாலெழுதி இவ்வோலையை எனக்கண்மணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவாயாகவென்று தன்கையிற்றந்த செய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் வந்தது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மண்ணுடைமுடங்கல் இலச்சினை.

௭௭ - ௭௮. ஈத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்

இ - ள். அங்ஙனந்தந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங் காணாமல் தான்சென்ற தேயங்களும்,

(கு - பு.) தீத்திறம்புரிந்தோன் - அந்தணன்; கோசிகனாகிய தான்.

௭௯ - ௮௨. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரு ராட்டி
போதவிழ் புரிகுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவறவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலையுடைய மாதவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - பேரரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

அரு - அசு. உடனுறை காலத் திரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி புணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெயதிய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவிகுறுநெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாசநெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற கடிதின் விடுவியானாய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறுநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியினமையைப் பொறி காட்டிற் றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - பூசுதல. கை விடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம். எழுதியதூஉம் பாடம.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய.

அஎ. அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவரீர் திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது ப்பாசுரம். இனி அக்காரிகைபாசுரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசுரம் - வசனம்.

அஅ - கஉ. வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

இ - ள். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றந்தீர்ந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தபிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுஅழுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறுதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதுவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், *"கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்" எனவும், *"மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு" எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத் தோற்றுவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேகடைக்குலத்திற்கு மாசுவருமெனபதூஉம், தானிறந்துபடிற் சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்டதூஉம் உணர்த்திபவாறாயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்து - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியசசெய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல- தகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாது நெஞ்சங் கையறுகின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது, மாதவிகருத்து. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டுமெனக]

கரு - கூ. என்றவ ளெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலளெனத் தளர்சசி நீங்கி]
யென்றீ தென்றே

இ — ள். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவளெழுதிய ஓலைபபாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலள்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து தளர்சசிநீங்கி யென்க.

எனநீது - எனதீவினை. [இசைமொழி - வாசகம்.]

௯௫ - ௯௭. எய்திய துணர்ந்தாங்

கெற்பயந் தோற்கிம் மன்னுடை மூடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ள். அவ்வோலையிற்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலைதானே என்றந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் மூற்கூறியவாறேகொள்க. 'வடியா.............போற்றி' குரவர்பணிவிடை

---

* காவல்வரி, ௨..

களைத் தவிர்ந்ததொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதினையகாரணமாகத் திருவுளத்திற்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் பேறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏருவின்னைப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுதொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

௯௮ - ௧0௧. மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்து

நடுக்கங் களைந்தவர் நலகம பொருநதி

விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ள். அங்ஙனம்பொருந்தியதெனை உட்கொண்ட கோவலன், கோசிகமாணி, எங்குரவர் மாசிலமலரடியைத் தலைசேராகத்தொழுதேனெனச்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்து, எப்பொருட்டாக அவ

ர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்திநிகழ்கின்ற இந்நடுவுநிலைமைக்கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப் போகவிட்டென்க.

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைந்தகன்றெனப் போக்கி யென்க. எனச்சொல்லென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௦௨ - ௧௦௩. மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லேகு

இ - ள். குற்றமற்றகற்பினையுடையதன்மனைவியுடனே நீராத குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடையகவுந்தியடிகளிருக்கின்றவிடத்தைச் சேர்வாயென்க.

ஓடு - ஒருவினையொடு; உயர்வின்றியதன்வழிக்கண் வந்தது.

௧௦௩ - ௧௦௫. ஆங்கு
ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்
பாடும பாணரிற் பாய்குறச் சேர்ந்து

இ - ள். அவ்விடத்துத் திக்கையது மெய்யுறவிபொருதிய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாணமையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

*"பாண ரொக்கல்" என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண - பாட்டு.

௧௦௬. செந்திறம் புரிந்த—இ - ள். தனபண்மையம அந்திறமாய்த தனக்கினமான செந்திறத்தோடு புரிந்த வெனக.

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦: "காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத், தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே, ரூருணி யுறவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே."

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. ௧௭

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரணம், சாடவம், ஔடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்; அவற்றுட் செந்திற மென்றவாறு.

௧௦௬. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் மு

தலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாழென்னும் யாழினதுறுப்பினு ளென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். பண்நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

கoஎ. தந்திரி கரத்தொடு திவவு றுத்தியாத்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்தரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணுல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்தசேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? "தந்தரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணுல்விர லாகும்" ....என்றாராகலின். திவவெனபது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்க்கட்டு.

கoஅ. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுகுமென்ப." "அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே......... தந்திரி கரமே நரம்போ டாறே" என்றார்.

(அரு- உரை.) ஒற்றுறுப்பு- நரம்பினும்பத்தரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

கoகூ. குரன்மூதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழைகுரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இது குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

பகo - கக௨. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்கூறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்செல்லும் கலையையுடைய பாவைபோல்வாளது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறிந் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெ

* பண்ணியலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

ரு

ஊக்கொள்க. பண் நூற்றுமூனறு ; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும ; என்னை ? " எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிற்கு மென்ப" என்றாராகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப] பாய்கலைப்பாவை - துர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

௧௧௩. பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாட்டு. அளவி - கலந்து

௧௧௪. கூடற் காவதங் கூறமி னீரென

இ - ள். இங்ஙனம யாழ்வாசித்த கோவலன். இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை நீ கூறமி னெனற கேட்ப வென்க.

௧௧௫ - ௧௨௨. காழகிற சாந்த ... . காணீர்

௧௧௫ - ௧௧௮. காழகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வவ
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென கொழுஞ்சே றாடி

இ - ள். அகிறசாநதும கமழும் குஙகுமப்பூஙகுழம்பம் நாவிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொணட சர்தனசசாந்தும கததூரிச்சாந்து மாகிய இத்தெய்வ நணயகமழுகின்ற வளவிய சேறறை யளைந்து,

(கு - பு.) கமழும - பரிமளிக்கும. நாவி - கத்தூரி; ஓரமூலிகையுமாம. [(தேமென்கொழுஞ்சேறுடி -) வாசம்பொருந்திய மெல்லிய அழகிய குழம்பு கலந்து; ஆடி - கலர்ந்து] தேம - நறுநாறறம.

கக௮ - க௨க. ஆஙகுத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதவிழ் தொடையற் பூவணை பொருந்தி

இ- ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லையு மென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூச்களால நிரைத்த பொலிவினையுடையஅணையிலே பொருந்தி,

க௨௨ - க௨௬. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்தும் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யளைஇ

க௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. கக௬

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்தணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ-ள். இந்திரனாற்பூட்டப்பட்டு விளங்காநின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெலலுமபோரைவலல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ ரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லா ம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒரு கால்நுகருமாயிற் பின்னை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிறசெல்லவொட்டாது ம னத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர் க்கூறினவும் பிறவும்.

௧௩0-௧௩௨. புலவர் செந்நாப் பொருநதிய சிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல போலா தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ-ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்க ளையுடைத்தாகலிற் பொதியிறறென்றல தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரண மாகி இந்த மதுரைத்தென்றல வந்தது;இதனைக் காணீ ரென்க.

ஆடிப் பொருநதி அலைஇத் தோனறித் தென்றல் வந்ததென்றுரென்க.

௧௩௩-௧௩௪. நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்
தண்ணீர் கழியினுந தகைககுந ரிலலெனை

இ-ள். காவதங்கூறுமினென்றுறகுக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரி தன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல் வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென் பாரிலலை யென்று சொலல வெனக.

(கு-பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

௧௩௫-௧௩௬. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ-ள். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்க ருதியவர் முனனைஞான்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடி களுடனே பெயர்ந்தன ரென்க.

(கு - பு.) அற்றைஞான்று- அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்றைஞான்று - மறுநாள். [முன்னுண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்காலத்தே புறப்பட்டு.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

கஙஅ - கசo. பெயர்ந்தாங்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
காலை முரசக் கனைகுர லோதையும்

இ - ள். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரியகோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறற்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறற்கடவுள்- ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு.] பேரிசைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையையுடைய பல வாத்தியங்கள்; இயம் - வாச்சியம்.

கசக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்

இ - ள். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபினையுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ள். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானஓசை.

கசஙு - கசச. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்

இ - ள். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற் பெற்ற சிறப்

போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசுமுத லியவத்தின் கா[illegible]

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - "செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கசரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ள். மறப்பகைமன்னரைப் போரின்வென்று கொண்டுவந்த போர்க்களிற்றின் முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ-ள். காட்டிற்பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

கசஎ. பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்

இ - ள். பந்திதோறுநின்ற குதிரைகள் போர்நினைந்து ஆரவாரிக்கு மோசையும்,

கசஅ. இணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். இணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

இணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசகூ - கருo. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கருக - கருசு. குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ் சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்

பாடலங் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடமபும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதம் உச்சிச்செ லுந்திலும் செருந்தியும் சணபகமரமும் ஆகியவிவை பாதிரியுடனேபலவகை மலருமவிரிந்து சூழ்ந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கரு(ரு) - நசு0. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும வெணகூ தாளமுங்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
மிடைந்துசூழ் போகிய * *

இ - ள் அகமாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும மோசிமல்லிகையும வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிறபடர்ந்த பெருங்கையாலும குட்டிப்பிடவமும இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிநற பூஙகொடிகள்நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்னினவை தனனைமிடைந்துசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி விரிமல ரெனனுமடைகளை ஏற்புழிவெஙகு மொட்டுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ. அதிரல்-காட்டுமெல்லிகை. மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசுக - கசுஈ. * * * *
* * * *
* * * *

கசுச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின்றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப்புறமாதலால்.

கசுடு. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி

இ - ள். அருவிநீரோடு இடையறாதலந்த முல்லையாகிய நகையினையு முடையாள்.

கசுசு. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ள். குறுக்கேமறிக்கும் செவிகளேவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

கசுஎ. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

கசுஅ - கஎ0. உலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி
வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலான் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவிற் புகழ்பொருந்தியவள்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகளையொப்பாள்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள்; பருவமபொய்யாமையானும் வேற்றுவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள்;

கஎக - கஎங. தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந்தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தனகண் ணுல்கின்றநீரைப் புறத்திடின் அதிகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்துநிறைந்தநெடுநீர; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

கஎச - கஎரு. புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென

வனகடை மாதரு மையனுந் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல்யாறன்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுந்தொழுது,

கஎகூ - கஅ0. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

கூ.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. உகூ

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரிய துறையிற் சென்றோரைச் செலுத்தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலரையுடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தி யென்க.

முன்னர், *'வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு' சாபமுறுதலின், ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக் கொள்க.

கஅக - கஅங. வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றுங்
கருங்கிடங் குடுத்த வகழிசூழ் போகி

இ - ள். தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை யுடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய மிளை சூழ்ந்த இடங்கின்புறத்தைச சூழ்போந் தென்க.

மிளை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅ௪-கஅஅ. கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்

தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மையமின்றி யறிந்தனபோலப்
பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டுகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - காலிலேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியெ ன்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடிந்தது.

கஅக - ககo. போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின் கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்நெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்றவை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட = கோவலனை இங்குவாராதேபோவென்று கைகாட்டினாற்போன்றன.

---

* காடுகாண்காதை, உகக.

ககக-ககஅ. புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கமுகும்
வேய்த்திரட் பந்தரும் விளங்கிய இருக்கை
யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேரா

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புக்கனர் புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்தி விளங்கிய மூதூர்ப்புறமதிலிடத்ததாகி அறத்தைப்புரியும் தபோதனரன்றிப் பிறர்சேரப்படாத புறஞ்சேரியிலே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்கா ரென்க

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம் புரிந்து புக்காரெனப் பொதுமையாற் கூறினமையின், முன்னர் நாடுகாண்காதைக்கணே, *“அறிவனை யேத்த . ஒன்றிய வுள்ள முடையேன்” எனப் புறக் கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்து புக்கா ரெனக் பண்ணை - தோட்டங்களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கில். தபோதனர் - தவத்தைச்செல்வமாக வுடையவர், முனிவர் அறிவன் - அருகக்கடவுள் புரிந்து - விருப்பத்தோடு கருதி. எல்லாவடிகளும் ஈரசைச்சீரடிகளாய் வந்ததால், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவினிலக்கணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை முற்றிற்று

---

* நாடுகாண்காதை, ௫௪-௫௬.